

Bujócska volt csak. Egyszer jó egy hosszú
bús özvegység, kórság s más alagút, mit
szegény hazádra kormozott a bosszú!
Könny-vitriollal árkokat maratnak
orcádon a rémek. Ne félj te: ott is
sínpárján futsz az Isten-akarataknak!

Nézz rám: húsz évig káoszba merültem
a trianoni alagútban éltem
s e sínpart sejtve víg nótát füttyültem!
E sínpáron sietve kirobogtunk
a teljes fényre s karácsonyfa lett most
minden tüskével telt kökényke-bokrunk!

Ezt izenem Eperjesnek, Aradnak,
árváknak, özvegyeknek, bús szűzeknek:
a sors-küllők sötétben nem maradnak,
a síron is csak átszalad a sínpár
s annál dicsőbb lesz majd a mennyországod,
minél több szívtisztító könnyet sírtál.

Mécs László.



Háromházi F. Ferenc: Nagynyed Kollégium.